

сприйняття, мислення студентів; переключення з одного лектора на другого, що сприяє підтриманню високого рівня уваги та інтересу студентів; дає можливість передати більший обсяг інформації за рахунок переконструювання матеріалу; сприяє кращому розумінню матеріалу завдяки практичним прикладам.

На основі методу пошуку помилок викладають лекцію із заздалегідь запланованими помилками, яка розрахована на стимулювання студентів до постійного контролю пропонованої інформації. Наприкінці лекції проводять діагностику слухачів і аналіз зроблених помилок.

На основі методу запитань і відповідей викладають лекцію-конференцію. Її проводять як науково-практичне заняття, із поставленою проблемою й системою доповідей, тривалістю 5—10 хв. Кожен виступ репрезентує логічно завершену доповідь, заздалегідь підготовлену у межах запропонованої викладачем проблематики. Сукупність представлених доповідей дає змогу всебічно висвітлити проблему. Наприкінці лекції викладач підбиває підсумки самостійної роботи й виступів студентів, формулює основні висновки. Основною метою лекції-конференції є навчити студентів брати участь у наукових конференціях, створити наукове середовище, наближене до дослідницької діяльності.

Використання інноваційних технологій навчання дозволяє створити принципово нову інформаційну освітню сферу, що надає широкі можливості для навчальної діяльності, значно впливає на перерозподіл ролей між її учасниками, підвищує мотивацію, розвиває самостійність, забезпечує індивідуалізацію та диференціацію процесу навчання, сприяє модернізації системи навчання.

*Іринчина І. Б., доц.
кафедри міжнародної торгівлі*

ПОСИЛЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ НАУКИ З ПРАКТИКОЮ ВЕДЕННЯ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ ЯК ЗАСІБ ЗБАГАЧЕННЯ ЗМІСТУ ЛЕКЦІЙНИХ ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

В економіці, теорія повинна мати прикладний характер, вирішувати конкретні завдання, а не являтися відстороненою «грою розуму». Сучасні реалії розвитку глобальної економічної системи динамізують, ускладнюють та розширюють коло дослідницьких

питань, що їх важливо вирішити за допомоги науки. І, в той же час, різко обмежується коло економічних завдань, що може наука вирішити у певній ізоляції від практики ведення міжнародного бізнесу. Наслідки світової фінансово-економічної кризи 2008/09 рр. та прогнози щодо її поновлення викликали сумніви не тільки в дієвості тієї чи іншої макроекономічної теорії, а й в їх змісті. Сьогодні наука повинна сприяти глибокому розумінню об'єкта дослідження починаючи з навчальних аудиторій, причому в динаміці, абсорбуючи новітні потужні тенденції розвитку економіки у тісній взаємодії теорії з практикою ведення міжнародного бізнесу.

Зокрема, справедлива зацікавленість у дієвості теорії циклу (Real Business Cycle, RBC), що обумовлено необхідністю розробки антициклічних дій для урядів та міжнародного бізнесу, які потерпають від коливань ділової активності фінансових і сировинних ринків, їх впливом на структуру світової економіки та інтенсивність науково-технічного прогресу. Циклічні кризові коливання пов'язані із значними витратами для економіки в цілому та її суб'єктів, тому завдання пом'якшення або попередження криз завжди буде актуальним.

Нагальною є, також, потреба трансформації основ ринкового реформування для постсоціалістичних країн. Завдання ускладнюється в умовах світової фінансово-економічної кризи, стрімке повторення якої заперечує усталені теоретичні підходи до закономірностей розвитку світової економічної системи, що вимагає перегляду напрацьованих теоретичних засад у співпраці з дієвими суб'єктами міжнародного бізнесу. Глобальні умови взаємодії бізнесу держав світової економічної системи як передумови його прибуткового функціонування, вимагають посилення взаємодії науки з практикою ведення міжнародного бізнесу задля підвищення ефективності та результативності реформування посткризових економічних систем та їх суб'єктів.

Представники національних бізнес-кіл надто часто не можуть вийти за межі внутрішньої ефективності. Вони докладають значних зусиль для ефективного забезпечення функціональних напрямів діяльності — виробництва, фінансів, маркетингу та організації; сподіваючись з допомогою внутрішньої ефективності здобути конкурентну перевагу, знижуючи витрати та ціни. Проте мета внутрішньої ефективності завузька для отримання міжнародної конкурентної переваги, набуття якої стає єдиною можливою умовою прибуткового функціонування в умовах глобалізації економічного життя. І справа наукових кіл допомогти практикам формуванню двох напрямів зовнішньої ефективності: пристосу-

ванню до зовнішніх шоків і використанню переваг нових можливостей. У свою чергу, результати дослідницької роботи мають вдосконалити зміст аудиторної роботи із майбутніми фахівцями, яких слід ще з навчальних лав залучати до вирішення завдань ефективного функціонування суб'єктів національної економіки в умовах невизначеності механізмів кризових коливань у світовій економічній системі.

Отже, новітня економічна наука формуватиметься суто внаслідок тісної співпраці теорії з практикою міжнародного бізнесу. Особливої актуальності означена взаємодія набуває для Вищих економічних закладів, на яких лежить відповідальність підготовки фахівців спроможних стати дієвою й результативною силою ринкового та посткризового реформування національних економік на етапі їх інтеграції до світової глобальної економічної системи. У підсумку, гарантоване підвищення ефективності функціонування як суб'єктів бізнесової діяльності, так і підвищення якості підготовки фахівців економічних спеціальностей, внаслідок збагачення змісту лекційних і практичних занять.

*Капустіна О. В., доц., канд. пед. наук,
кафедра іноземних мов факультету МЕіМ*

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Організаційні форми навчання — це варіанти педагогічного спілкування між викладачем і студентами. Такі форми складають компонент системи навчання та реалізуються від цілей навчання іноземній мові за допомогою спеціальних методів і засобів навчання. Існують дві основні організаційні форми навчання: безпосереднє навчання, яке реалізується у груповій або індивідуальній формі; та опосередковане навчання, яке не передбачає прямого спілкування між викладачем і студентом, а реалізується головним чином через писемне мовлення.

Організаційні форми навчання визначають співвідношення колективної та індивідуальної форми, ступінь активності студентів та характер керівництва навчальним процесом з боку викладача. Групова (колективна) форма має місце в рамках аудиторних практичних занять, коли викладання матеріалу, його закріплення